

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือและบทความในหนังสือ

กาญจนา นาคสกุล. "แบบการ เสริยสร้อยในภาษาไทยและภาษา เขมร." ใน กรองภาษา และวรรณกรรม, หน้า 102 พลธิดา กัดดอญ - สุวรรณภา เกรียงไกรเพ็ชร, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์, 2516.

บรรจบ หันดูเขธา. ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514

ท. นววรรณ. การใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2513.

อนุমানราชธน, พระยา. นิรุกติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2515.

บทความในวารสาร

สุดาพร ด้กษณีนารีน. "คำซ้ำอุจจารณวิลาส : อีกแง่หนึ่งของระบบ เสียงและระบบ ความหมายในภาษาไทย." วารสารอักษรศาสตร์ 14 (มกราคม 2525) 13

เอกสารอื่น ๆ

กรรณิการ์ ชินะ ไซรี. "เปรียบเทียบคำซ้ำแบบหนึ่งในภาษาไทยและ เขมร."

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

สุจิตรา บรูยิษ เทนทร์. "คำซ้ำในภาษาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาบัณฑิตยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.

สุปราณี สมพงษ์. "ลักษณะคำซ้ำในภาษาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาบัณฑิตยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

ภาษาอังกฤษ

Book

Noss, Richard B. Thai Reference Grammar. Washington, D.C., 1964.

Articles

Blake, Frank R. "Reduplication in Tagalog." American Journal of Philology 38 (1917): 425-431.

Hass, Mary R. "Types of Reduplication in Thai (with some comparison and contrast taken from English.) Studies in Linguistics 1 (May 1942): 1-4

Key, Harold. "Some Semantic Functions of Reduplication in Various Languages." Anthropological Linguistic 7 (1965): 88-100

Thongkum, Theraphan L. "Iconicity of Vowel Qualities in Northeastern Thai Reduplicated Words" in Studies in Tai and Mon-Khmer Phonetics and Phonology Edited by Theraphan L. Thongkum, et al. Bangkok : Chulalongkorn University Press, 1979

Wescott, Roger W. "Linguistic Iconism." Language 47 (1971): 416-421

Other Materials

Crisfield, Arthur G. "Sound Symbolism and the Expressive Words of Lao." Doctor's thesis, University of Hawaii, 1978.

Diffloth, Ge'rard. "Notes on Expressive Meaning." Paper from the 8 th Regional Meeting of the Chicago Linguistic Society, Chicago, 1972.

Watson, Richard L. "Reduplication in Paoh." Master's thesis, The Faculty of the Hartford Seminary Foundation, 1966.

ภาคผนวก ก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม เกี่ยวกับคำซ้ำในภาษาไทย

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ

1. เพศ _____ 2. อายุ _____ ปี

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับคำซ้ำ

คำชี้แจง คำซ้ำในที่นี้หมายถึงคำที่มี 2 พยางค์ และทั้ง 2 พยางค์นี้จะมีเสียงพยัญชนะต้น วรรณยุกต์ พยัญชนะท้าย (ในกรณีที่มีตัวสะกด) เหมือนกันทุกประการ ต่างกันเพียงอย่างเดียวคือเสียงสระ ตัวอย่างเช่น คำว่า วอแว ทั้ง 2 พยางค์นี้มีเสียง ว เป็นพยัญชนะต้น มีเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสามัญ เหมือนกัน ต่างกันตรงที่พยางค์แรกมีเสียงสระออ ส่วนพยางค์หลังมีเสียงสระแอ คำว่า เก้งก้าง ทั้งสองพยางค์นี้มีเสียง ก เป็นพยัญชนะต้น มีเสียง ง เป็นพยัญชนะท้าย มีเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงโทเหมือนกัน ต่างกันตรงที่พยางค์แรกมีเสียงสระเอ ส่วนพยางค์หลังมีเสียงสระอา

โปรดเติมคำซ้ำที่พยางค์แรกและพยางค์หลังต่างกันที่เสียงสระ (ดังที่กล่าวข้างต้นนี้) ตามที่ท่านเคยพูด เคยได้ยิน หรืออ่านพบ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
ส่งรายการต่อไปนี้

1. อี - อะ เช่น ชิงชัง _____
2. อี - อา เช่น จืดจืด _____
3. เออะ - อะ เช่น เกะกะ _____
4. อี - อะ เช่น ลีกลีกล ดึงดึง _____
5. อีอ - อา เช่น อืดอาด ฝืดฝาด _____
6. เออะ - อะ เช่น เทอะทะ เล็กเล็ก _____
7. เออ - อา เช่น เชื้อซ้ำ _____
8. โอ - อา เช่น โอ้อ้อ โลงดัง _____
9. โอ - เอ เช่น โยเย โลงเงง _____
10. โออะ - เออะ เช่น บังเบ้ง _____

11. เอาะ - อะ เช่น เลาะแลละ ก้อกแก๊ก _____
12. ออ - ออ เช่น ป้อแม่ กลอนกลอน _____
13. อุ - อู เช่น อุยงิบ จุ่งจิ่ง _____
14. อู - อู เช่น จู๊จี้ _____
15. อุ - ออ เช่น ชูซ่า ปูดปราด _____
16. อุ - ออ เช่น ฟูปะ ผลุนผลัน _____
17. อุ - ออ เช่น ชุ่มช่าม จุ้นจ้าน _____
18. เอีย - ออ เช่น เจียวจ้าว เกียวกราว _____
19. อัว - ออ เช่น พรวดพราด ขวมขาม _____
20. อัว - เอีย เช่น บ้วนเบียน _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีคำซ้ำ¹

1 คำซ้ำที่สระในพยางค์หลักเป็นสระใด ๆ ก็ได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่สระในพยางค์ซ้ำจะเป็นสระกลาง - กลาง /ɤ/

- กิน เกิน	จี เจื้อ	ทื่อ เซ่อ	ซุก เจ๊ก	ดู เดอ	เต็ก เต็ก
เดร์ เดร่อ	ถย เต้ม	โบาย เบอย	แยะ เปอะ	แผ่ เพ่อ	ฝัก เฟ็ก
พวาน เพอน	เมาะ เมอะ	มอย เขอย	เสี่ย เดอ	เสื่อ เสอ	อวด เออค ²

ฯลฯ

2 คำซ้ำที่สระในพยางค์หลักเป็นสระใด ๆ ก็ได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่สระในพยางค์ซ้ำจะเป็นสระหน้า - คำ /æ/

- กิ่งแก่ง	ขี้แซ่	กิบ เคอย	จุดแจ็ด	ซูแซ	เซ้ง แซ้ง
เด่ด่	เอ็กแถก	เบอร์แฆ	ปกแป็ก	โหล่แผล่	หักแพ็ก
ห้าห้า	เยาะเยอะ	รอรแ	เลี้ยงแล้ง	เอื้อแต้	หัวแห

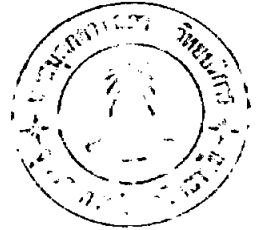
ฯลฯ

3 คำซ้ำที่สระในพยางค์หลักเป็นสระใด ๆ ก็ได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่สระในพยางค์ซ้ำจะเป็นสระหลัง - กลาง - ลื่น /o/ ซึ่งจะมีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาสิก /ŋ/

¹ข้อมูลเกี่ยวกับคำซ้ำนี้ได้มาจาก : การสนทนากับมิตรสหาย เครือญาติ อาจารย์ และผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ; จากการอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนผลงานอนุกรมดัมมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493, จากการฟังและชมรายการต่าง ๆ ในวิทยุและวิทยุโทรทัศน์ และจากแบบสอบถาม

²บัญชีคำซ้ำในข้อ 1-3 นี้ มีอีกเป็นจำนวนมาก เพราะคำทุกคำสามารถนำมากล่าวเป็นคำซ้ำตามลักษณะในข้อ 1-3 ได้ ที่กล่าวมานี้เป็น เพียงการยกตัวอย่าง เท่านั้น

- กงกน	ข่งขี้	จ่งจืด	ฉ่งฉุด	ชงชู
ค่งเค็ก	บ่งเบ้	ปร่งเปราะ	ผลงเพลล	ฝงฝน
ห่งโพง	ข้งขะ	ร่งแร	ล้งลัก	ว่งวาด
ล้งเสาะ	ราลา			

4 คำซ้ำที่สระในพยางค์ที่หนึ่ง เป็นสระหลัง และสระในพยางค์ที่สอง เป็นสระหน้า¹

- กรุ่งกริ่ง	กรุ่งกริ่ง	กูกัก	จุงจิ่ง	จวบจับ
จุกจิก	จูกจึก	จุงจิ่ง	จุงจิ่ง	จวบจับ
จวบจับ	จุ่มจับ	จุมจับ	จุกจิก	จูกจึก
คุ้งคึ่ง	คุ่มคิม	คูกคึก	คูกคึก	คุ้งคึ่ง
คุ่มคิม	คุมคิม	คุมคิม	คูกคึก	คุ้งคึ่ง
คุ่มคิม	คุ่มคิม	คุ่มคิม	คูกคึก	คุ่มคิม
คุ่มคิม	คุ่มคิม	คุ่มคิม	คูกคึก	คุ่มคิม
คุ่มคิม	คุ่มคิม	คุ่มคิม	คูกคึก	คุ่มคิม
- จูจี้	จู่จี้	จู้จี้	จู้จี้	
- กังแก้ง	คสังเคสัง	ซังแซ้ง	บั้งเบ้ง	พลังเพลัง
ล้งเล้ง				
- โกกเกก	โยลกเขลก	โตกटक	โทกเทก	โป๊กเป๊ก
ไผลกเพลก				
- ไกร่นเกรน	โจ่งเจ่ง	โทยงเที่ยง	โหวงเหวง	
- ไค้งแก้ง	โคลงเคลง	โงกเงก	โงงเงง	โง่งเง่ง
โงงเงง	โง่นเง่น	โงเด	โงงเงง	โง่เต
โคงเตง	โคงเทง	โม่เม	โผเพ	โผงเพง
โพลกเพลก	โพล์เพล	โม่เม	โผเพ	โผกเพก
โผ่งเพ่ง	โผเด	โผรงเพรง	โผลเพล	โผ่เต

¹ การเรียงลำดับคำซ้ำนี้จะลำดับตามสระ เป็นอันดั้มแรก คือจะเริ่มจากสระสูงจนถึงสระต่ำ เช่น จูจี้ จะอยู่หน้า โป๊กเป๊ก และ มอมมอม ส่วนพยัญชนะจะเรียงลำดับโดยเริ่มจาก ก ถึง ฮ ตามแบบพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เช่น กูกัก จะอยู่หน้า มุมมิม

- กล้องแก้ง	กล้อมแกลัม	ก้อกแก๊ก	ก้องแก้ง	ก้องแก้ง
เกาะแกะ	คว้อกแกกรัก	ค้อกแก๊ก	เคาะแคะ	จ้องแก้ง
จ้องแจ้ง	จ๋อมแจ๋น	จ้อกแจ๊ก	จ้อกแจ๊ก	จ้องแจ้ง
จ๋อมแจ้ม	ค้อกแก๊ก	ค้อกแก๊ก	ค้อกแก๊ก	ค้องแต้ง
ค้องแต้ง	ค้อมแต้ม	เตาะแตะ	น้องแง้ง	บ้องแบ้ง
ปอดแปด	ป้อมแป้ม	ป้อมแป้ม	เปราะแปะ	เปาะแปะ
พล็อบแพล็บ	เพาะแพะ	พล็อบแพล็บ	พลอบแพลย	พ้อดแพ่ด
ช้อกแช็ก	ช้องแช้ง	ร้อกแร้ง	ล้อกแล้ก	ว้อกแว้ก
ท้อกแท้ง	ทงอดแทงด	หน้องแท้ง	ทขอยแทยข	เตาะแตะ
ทรอมแทรม	หล้อกหล่ก	เพาะแพะ	ออดแอต	อ้อนแอ้น
อ้อมแอ้ม				
- คลอนแคลน	งอแง	งอยแงย	จอแง	จ้อแง
ช้อแซ้	บ้อแซ้	บ้อแบ้	ท้อแท้	มอยแมม
ร้อแร้	วอแว	วอยแวย		
- กลัวเกลียว	จัวเจียว	ค้วมเคี่ยม	ค้วเคี้ย	ค้วมเคี้ยม
นัวเนียว	บ้วนเนี่ยน	บิวเบีย	บิวเบีย	ฟัวเคี้ยะ
ยัวเยียว				

5. คำซ้ำที่สระในพยางค์ที่หนึ่ง เป็นสระสูงหรือกลาง และสระในพยางค์ที่สอง เป็นสระต่ำ หรือสระกลาง - คำ /a aa/¹

- กีก๊ก	คิกคัก	จิงจ้ง	ชิชะ	ชิงชัง
ปรีปรี	พริพริ	ยิบยัย	วิบวิ	

¹ การเรียงลำดับคำซ้ำนี้ จะลำดับตามสระ เป็นอันดับแรก ก็จะเริ่มจากสระสูงจน ถึงสระกลาง เช่น กรีกกรัด จะอยู่หน้า เกะกะ และในสระแต่ละระดับจะ เริ่มจากสระหน้า จนถึงสระหลัง เช่น วิบวิ จะอยู่หน้า ทนิบหนีบ และ ขรุขระ ส่วนพยัญชนะจะ เรียงลำดับ โดยเริ่มจาก ก ถึง ฮ ตามแบบพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เช่น เขละขละ จะอยู่หน้า เปะปะ

- กี้วก้าว				
- กรีตกราด	กรีตกร้าด	งีตง้าด	จ้งจำ	จีตจ้าด
ชืดช้าด	วืดว้าด	อืดอ้าด		
- กิ่งก้ง	บ้งบ้ง	กีกัก	คักคัก	งิมงำ
จี้กจี้ก	จี้กจี้ก	ฉีกฉัก	ฉิมฉับ	ชีกชัก
ชีกชีก	คิงคัง	บับบับ	บับบับ	บึงบึง
บึงบึง	ผิงผิง	พริบพริบ	พริบพริบ	ติบติบ
หับหับ	หิมหำ	พืดพืด	พืดพืด	ยิกยัก
ยีกยีก	ทงิกทงัก	หนิบหนับ	ทยิกทยัก	หังหัง
อิกอิก	อืดอืด	ฮิกฮัก	ฮืดฮืด	
- กรีตคราด	กรีนคราน	ชืดชาด	ชืดช้าด	ชืดช่าด
ชืดชาด	อืดอาด	ฮืดฮาด		
- กรุกกรัก	กรุกกรวม	กุกกัก	กุกกัก	ขรุขระ
ขลุกลัก	จูละ	คู๊ะ	คูด้บ	คู้ด้บ
ปูปะ	ปูบับ	นูนนูน	ผลุนผลัน	ผลุนผลัน
ฟูพะ	หูนฮัน	หูนฮัน	ทจนทจับ	ทจนทจับ
ทจนตัน				
- กรุยกราษ	จุ่นจ่าบ	จุ่นจ่าบ	จุ่นจ่าบ	จูนจาย
จุ่มจ่าบ	จุ่มจ่าบ	จุ่มจ่าบ	จุ่มจ่าบ	จุ่มจ่าบ
จุ่มจ่าบ	จุ่มจ่าบ			
- ครูดคราด	จืดจ้าด	จืดจาด	จืดจาด	จืดจ้าด
จุ่มจาย	จุ่มจาย	จุ่มจาย	จุ่มจาย	จุ่มจาย
จุ่มจ่าด	จุ่มจ่าด	จุ่มจ่า	จุ่มจาย	จุ่มจ่า
- เกะกะ	เขละ เขละ	เต่งเต่ง	เบะเบะ	เปะเปะ
ผละผละ	เฟะเฟะ	เละละ	เทะทะ	เอะอะ
- เก้งก้าง	เพ่งพ่าบ	เพ่งพ่าบ		

- เบลอะบละ	เงอะงะ	เซอะเซะ	เตอะตะ	เทอะทะ
เบอะบะ	เฟอะพะ	เส็กส์ัก	เทอะทนะ	เทอะทวะ
- เก็กกัก	เน็บบ้าย	เอ็กกอ้าก		
- เซ้อซ้า	เด้อค้ำ	เท็บทาบ	เน็บบาย	เน็บบ่า
เย็บบาย	เว้อว่า	เทรอะหระ	เอ็กกอ้าก	
- ไกรกกราก	ไกรงกร่าง	ไกรงคร่าง	ไครมคราม	ไล้งฉ่าง
โยยหาย	โศกตาก	โป้งป้าง	โฆงผาง	โยยยาง
ไวยวาย	โอ้กอ้าก	โอ้กอ้าก	โยกฮาก	
- จั๊บบัจับ	ชวมชบาย	ชั๊บบัจับ	หรวดพราด	ชวมชบาย
สวบสบาย				
- เกร็องกร่าง	เปร็องบร่าง			
- เกร็ยกราว	เจ็ยจ๊าว	เปร็ยงบร่าง	เน็ยบ๊าว	เพ็ยท้าว
เว็ยว๊าว	เอ็ยค้อัด			

6 คำซ้ำที่สระในพยางค์ที่หนึ่ง เป็นสระหน้า และสระในพยางค์ที่สอง เป็นสระกลาง

- แกรกกราก	แกรบกรวย	แครกคราก	แควกควาก	แสกสาก
แอ็ดอ้าด				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวฉวีรติ อุดมขนิษฐวัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2490 ที่จังหวัดสุโขทัย สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก เมื่อปีการศึกษา 2512 และปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาและวรรณคดีไทย) จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2514 ได้เข้าศึกษาต่อในภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2523 ปัจจุบันรับราชการเป็นอาจารย์อยู่ที่ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย